

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches
Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 20 listopada 2020 r. – T.N., N.N. / E.G.**

(Sprawa C-617/20)

(2021/C 53/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: T.N., N.N.

Wnioskodawca: E.G.

Pytania prejudycjalne

W przedmiocie wykładni art. 13 i 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego⁽¹⁾ przedkłada się następujące pytania:

- 1) Czy oświadczenie o odrzuceniu spadku złożone przez spadkobiercę w sądzie państwa członkowskiego właściwym dla jego miejsca zwykłego pobytu, zgodnie z mającymi tam zastosowanie wymogami formalnymi, zastępuje oświadczenie o odrzuceniu spadku, które należy złożyć w sądzie innego państwa członkowskiego właściwym w sprawie o nabycie spadku, w taki sposób, że uznaje się je za skutecznie złożone w chwili złożenia tego [pierwszego] oświadczenia (substytucja)?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy poza złożeniem oświadczenia w przepisanej prawem formie w sądzie właściwym dla miejsca zwykłego pobytu osoby składającej oświadczenie o odrzuceniu spadku, jest konieczne dla skuteczności tego oświadczenia, by składająca je osoba powiadomiła o złożeniu oświadczenia sąd właściwy w sprawie nabycia spadku?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie w pkt 1 i odpowiedzi twierdzącej na pytanie w pkt 2:
 - a. Czy dla skuteczności oświadczenia o odrzuceniu spadku, w szczególności dla dochowania terminów na złożenie tego oświadczenia obowiązujących w miejscu jego złożenia, konieczne jest, aby pisma do sądu właściwego w sprawie nabycia spadku były sporządzone w języku obowiązującym w miejscu, gdzie ten sąd się znajduje?
 - b. Czy dla skuteczności oświadczenia o odrzuceniu spadku, w szczególności dla zachowania terminów przewidzianych na złożenie tego oświadczenia obowiązujących w miejscu jego złożenia, konieczne jest przekazanie sądowi właściwemu w sprawie nabycia spadku przez sąd właściwy ze względu na miejsce zwykłego pobytu składającego oświadczenie oryginału dokumentów wystawionych w związku z odrzuceniem spadku wraz z tłumaczeniem?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012 L 201, s. 107.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta
förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 25 listopada 2020 r. – Skatteverket / DSAB Destination
Stockholm AB**

(Sprawa C-637/20)

(2021/C 53/32)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie i druga strona postępowania: Skatteverket

Druga strona postępowania i strona wnosząca odwołanie: DSAB Destination Stockholm AB

Pytania prejudycjalne

Czy art. 30a dyrektywy VAT ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że karta, taka jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, która przyznaje jej posiadaczowi prawo do korzystania z określonych usług w określonym miejscu przez ograniczony czas i do określonej wartości, stanowi bon oraz czy w takich okolicznościach stanowi ona bon różnego przeznaczenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1) zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2016/1065 z dnia 27 czerwca 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do bonów na towary lub usługi (Dz.U. 2016, L 177, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Överklagandenämnden för studiestöd (Szwecja) w dniu 25 november 2020 r. – MCM / Centrala studiestödsnämnden

(Sprawa C-638/20)

(2021/C 53/33)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Överklagandenämnden för studiestöd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MCM

Strona przeciwna: Centrala studiestödsnämnden

Pytania prejudycjalne

Czy niezależnie od art. 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia [nr] 492/2011 ⁽¹⁾ państwo członkowskie (państwo członkowskie pochodzenia) może, w celu zagwarantowania swoich interesów finansowych, ustanowić wymóg, zgodnie z którym, aby dziecko pracownika migrującego powracającego do swego państwa pochodzenia mogło uzyskać pomoc finansową na kształcenie na uczelni wyższej za granicą w innym państwie członkowskim Unii, w którym wcześniej pracował rodzic tego dziecka (przyjmujące państwo członkowskie), dziecko to musi posiadać związek z państwem członkowskim pochodzenia w sytuacji, gdy:

- i. po powrocie z przyjmującego państwa członkowskiego rodzic dziecka mieszka i pracuje w państwie członkowskim pochodzenia od co najmniej ośmiu lat;
- ii. dziecko nie towarzyszyło rodzicowi w powrocie do państwa członkowskiego pochodzenia, ale od urodzenia zamieszkuje w przyjmującym państwie członkowskim, oraz
- iii. państwo członkowskie pochodzenia ustanawia ten sam wymóg związku ze społeczeństwem krajowym dla innych swych obywateli, którzy nie spełniają wymogu zamieszkania i którzy ubiegają się o pomoc finansową dla studentów na kształcenie na uczelni wyższej za granicą w innym państwie Unii?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. L 141 2011, s. 1).